

Dagmar Hilarová: Ráčkovačka

Řekni, Rudo: Ryba, rak
Rohlík, hrnec, srnec, prak.
Až to řekneš desetkrát,
Bude tě mít ráček rád.

Jiří Faltus: Koření

Křečí křeček na křečka
Řekni třikrát vařečka
Nepřelom si jazýček
Přivezli by ze Ríček
Trakař pepře s hřebíčkem
Abys hýbal jazýčkem.

**Josef Křešnička: Jazykové
lámadlo**

Karlíček, králíčí král
S králicí Klárou na klavír hrál.
Králice Klára dobře hrála
A králíčátka tancovala.
V králíkárně měli bál
Králíčátka, Klára, král.

**Christian Morgenstern: z básně
Ples Nenasyty**

Proč zlostně srší lustrů svit?
Proč frnk a chňap a fňuk a chicht?
Proč cimbál bimbál? Pročpak špit?
Moc noci lze zřít vítězit!
Neřest se chechtá, ctnost jde mřít!
Je to ples Nenasyty!

František Hrubín: Modřín a vrány

Pan verpán je velký pán,
vyhnal z lesa hejno vran.

Vrány, volá stará vrána,
Poletíme pro havrana.
Kráky, kráky, kráky krák,
Havran si vzal černý frak.
Zatočil se nad verpánem:
Jářku, kdo je tady pánem?

František Hrubín: Vosy

Vosy, vosy, zlaté vosy
Do hnízda si slunce nosí.
To je vos, to je vos,
Vašku, nechod' v lese bos!

Vosí hnízdo hrozně píchá,
Potom pozdě honit bycha –
zvedne-li se hnízdo vos,
utíkej si třeba bos!

František Hrubín: Zima

Sněží snížek, sněží
Kolem starých věží,
Běž, Jiříčku, běž,
Přines mi tu věž!

Věž je těžká, táto,
Na nohou má bláto
A na hlavě sních,
Sotva bych ji zdvih.

Walter de la Mare: Ente pente

Ente pente z kola pryč,
je tu zámek, chybí klíč.
Sem s tou svící, aťsi bliká,
jsou tu dveře, chybí klika.
Svítlí měsíc, zlodějíček,
v domě chybí pokojíček.
Tiše, tiše, bim báb bum,
je tu pokoj, chybí dům.

Nevídáno, neslýcháno,
zaťukejte zítra ráno!

Agnija Bartová: Hra se slovy

Znáš slovo lež,
lež jako věž,
to slovo, jež
má krátké nohy?
To raděj mlč a tiše lež
než lhát, že zajíček má rohy
a že kráva
čokoládu dává
a že v poušti sloni
chobotnice honí
a že lvi jsou želvy
a že kluk
maže
luk
psím sádlem,
že luk zuby cení
a že pravda není
v slově
žádném!

**Christian Morgenstern: Jehně
supí**

Sup jehněčí je běžně znám,
jehně supí znám jen já sám.
Sup netají své podlé cíle,
to jehně však je potměšilé.
Nemekne, nebekne – a hup,
zhltne tě, pane, na to šup.
A hned si zas jde pěkně hrát.
A tudíž je má kdekdo rád.